

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE CORPUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR

BIROUL EXECUTIV CENTRAL

INFORMARE

03.08.2017

Corpul Național al Polițiștilor vă informează că Ministerul Afacerilor Interne a transmis către Ministerul Justiției unele propuneri de amendare a **Legii nr.286/2009 privind Codul penal**.

Propunerile vizează revizuirea conținutului unor infracțiuni, în contextul măsurilor inițiate de MAI pentru asigurarea eficienței a protecției vieții și integrității personalului, care desfășoară activități în spațiul public, respective pentru creșterea autorității acestuia.

1. Înăsprirea pedepselor pentru ultraj și ultraj judiciar

Problematika sancționării eficiente a infracțiunilor de ultraj, este una intens mediatizată, dezbătută și de actualitate.

Modul de producere a ultrajelor relevă un proces complex, cu cauze multiple, a căror existență, suprapusă unor factori circumstanțiali sau de personalitate, conduc la apariția acestor evenimente. La nivel social, se poate vorbi despre proliferarea violenței, a modelelor comportamentale agresive, dar și de erodarea prestigiului unor purtători de autoritate. Atât în plan individual, al personalului din structurile de ordine publică, cât și în plan organizațional și instituțional, infracțiunea de ultraj determină erodarea încrederii și scăderea respectului față de instituțiile de aplicare a legii.

Pe de altă parte, a devenit un fapt curent ca intervenția polițiștilor sau jandarmilor, în situațiile în care este vizată o comunitate de oameni sau anumite medii sociale, să se soldeze cu amenințări, loviri sau alte violențe, vătămări corporale, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte ori chiar cu omorul personalului implicat. Nu întâmplător, în semestrul I al acestui an, se constată o creștere a numărului infracțiunilor de ultraj asupra personalului din cadrul Poliției Române (+7,3%).

Cu tot efortul realizat de Ministerul Afacerilor Interne, pentru o abordare pe mai multe paliere a acestei problematice (din perspectivă organizațional-managerială, a relațiilor publice sau financiară), în rândul polițiștilor, jandarmilor sau altor militari care exercită competențe în sfera ordinii publice, există în continuare îngrijorarea că statul, prin autoritățile sale, nu tratează cu suficientă atenție nevoia de a institui, prin lege, măsurile necesare de protecție a personalului.

Mai mult, constatăm că slăbirea autorității statului este resimțită de populație și chiar criticată de aceasta (cu ocazia diferitelor intervenții solicitate prin serviciul

112), iar perpetuarea acestei stări de fapt generează o stare de disconfort social, diminuează capacitatea de aplicare a legii, de către organele în drept, și aduce grave prejudicii în ceea ce privește încrederea în instituțiile de aplicare a legii. Rezultă astfel o ineficiență a noilor prevederi din noul Cod penal, în ceea ce privește tragerea la răspundere pentru infracțiunile de ultraj, iar procentul de 85% al autorilor cercetați în stare de libertate influențează în mod negativ autoritatea polițistului în comunitate.

În context, propunem:

a. **reformularea alineatului (4) al articolului 257 (Ultrajul):**

„(4) Faptele prevăzute în alin. (1)-(3), comise asupra unui polițist, jandarm sau militar, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții, se sancționează cu pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite se majorează cu jumătate.”

b. **reformularea alineatului (2) al articolului 279 (Ultrajul judiciar):**

„(2) Săvârșirea unei infracțiuni împotriva unui judecător sau procuror ori împotriva bunurilor acestuia, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, se sancționează cu pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate.”

2. Completarea infracțiunii de omor calificat

În cazul uciderii unui polițist, pedeapsa maximă aplicabilă în prezent este de 15 – 30 de ani, rezultată ca urmare a majorării cu jumătate a limitelor de pedeapsă pentru infracțiunea de omor. Raportat strict la calitatea de polițist sau jandarm, persoană investită cu exercițiul autorității publice, legea nu prevede posibilitatea ca în cazul uciderii sale să fie aplicată pedeapsa detențiunii pe viață. Evidențiem faptul, că în legislația penală anterioară exista o asemenea posibilitate (Codul penal din 1968 - art. 176 lit. g)).

În context, propunem ca la alineatul (1) al articolului 189 (Omorul calificat) să se introducă o nouă literă, lit. i), cu următorul cuprins:

„i) împotriva unui judecător, procuror, polițist, jandarm sau militar, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții,”

2. Reconsiderarea infracțiunii de tulburare a ordinii și liniștii publice

Ordinea și liniștea publică este tulburată cu precădere atunci când au loc în public, manifestări sau comportări imorale, când se produc scandaluri, respectiv când oamenii se văd în primejdie de a fi obiect al unor violențe fizice sau de limbaj.

Provocarea de scandal, comportamentul violent, prin amenințări sau prin distrugerea de bunuri (spargerea de geamuri, sticle etc.), într-un local public sau privat, împiedicarea prin violență sau amenințare a circulației normale a pietonilor sau vehiculelor etc., reprezintă fapte prin care se

tulbură ordinea și liniștea publică. Din practică a reieșit că astfel de elemente prezintă un pericol social ridicat, respectiv un pericol concret pentru ordinea publică. Periculozitatea socială reiese din valorile lezate, din rezonanța faptelor comise, din atitudinea de indiferență a făptuitorilor față de regulile sociale și bunele moravuri, de sfidare a comunității locale, precum și de prevalare a propriului interes, față de interesul public.

Tulburarea ordinii și liniștii publice produce, în conștiința opiniei publice, o stare de neliniște și de insecuritate a relațiilor de conviețuire socială. Intervenția promptă a organelor de aplicare a legii (poliție și/sau jandarmerie), în cazul săvârșirii unor fapte de tulburare a ordinii și liniștii publice, reprezintă o cauză favorizatoare a comiterii, ulterior, de către cei cercetați/sanționați, a unor eventuale acte de răzbunare împotriva polițiștilor care au efectuat investigațiile.

În acest context, considerăm utilă reanalizarea principiului noii politici penale (de reducere a pedepselor, cu aplicabilitate directă în cazul infracțiunii de la art. 371 C.p. – Tulburarea ordinii și liniștii publice), și necesară o regândire a cuantumului pedepsei (în cazul prezentat), prin prisma valorilor sociale apărute. O astfel de abordare este de natură să asigure o protecție efectivă a celor însărcinați cu aplicarea legii și să evite percepția populației că sistemul judiciar nu este eficient și îndeajuns de preocupat în a-i asigura securitatea socială.

Pentru motivele prezentate, apreciem oportună modificarea regimului sancționator al infracțiunii de tulburare a ordinii și liniștii publice, prev. de art. 371 Cod penal, pedeapsa propusă creând premisele necesare descurajării elementelor turbulente și creșterii încrederii în autoritatea și fermitatea organelor statului.

Ca urmare, propunem modificarea articolului 371 - Tulburarea ordinii și liniștii publice, astfel:

„Fapta persoanei care, în public, prin violențe comise împotriva persoanelor sau bunurilor ori prin amenințări sau atingeri grave aduse demnității persoanelor, tulbură ordinea și liniștea publică se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.”

BIROUL EXECUTIV CENTRAL

